

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla dr.Harcos Gábor ügyvéd és dr.Döbörhegyi Csilla által képviselt **I.rendű felperes neve I.r.** és a **II.rendű felperes neve II.r. felpereseknek** a Kiss és Sebestyén Ügyvédi Iroda (eljáró ügyvéd dr.Kiss Endre) által képviselt **alperes neve alperes** ellen sajtó-helyreigazítás iránt a Veszprém Megyei Bíróság előtt folyamatba tett perében Veszprémben 2008.évi február hó 4.napján 5.P.20.086/2008/5.szám alatt hozott ítélet ellen a felperesek részéről 6. és 9.sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét helybenhagyja.

Köteles az I-II.r. felperes fejenként megfizetni az alperes részére 10.000-10.000 (tízezer - tízezer) ft másodfokú perköltséget.

A feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

A megyei bíróság az ítéletében az I. és II.r. felperesek keresetét elutasítva akként rendelkezett, hogy a feljegyzett kereseti illetéket az állam viseli.

Ítéletének indokolásában rögzítette, hogy a tanúként meghallgatott "A" tájékoztatta az alperes újságíróját akként, hogy a perbeli társulási ülésre szólóan egy nappal az esemény előtt kapott meghívót.

Felperesek által a keresetlevélhez 1.és 2. számú mellékletként becsatolt okiratok szerint a felperesi munkaszervezet vezetője 2007. december 4. napján, valamint 2007. december 10. napján egyaránt küldött e-mail-eket a 2007. december 11-én 10.00 órakor tartandó társulási tanácsülésre szólóan, azonban az e-mail-ek tartalmából kizárólag az állapítható meg, hogy azok a "B" Kft. titkárságának e-mail címére kerültek megküldésre. Az elektronikus

küldemények közül a 2007. december 10.napján 15 óra 26 perckor elküldött e-mail-t címezte kifejezetten "A" szakértő asszony részére a munkaszervezet vezetője, amelyben visszautalt a 2007. december 4-én küldött meghívóra. Ugyanakkor nem nyert bizonyítást az, hogy a 2007. december 4-i e-mail tartalmáról "A" 2007. december 10-ét megelőzően tudomást szerzett volna. Ezt támasztja alá a felperesi képviselő által tett nyilatkozat tartalma is, mely szerint a 2007. december 4-i keltű meghívót gyakorlatuknak megfelelően a T. T. tagjainak, valamint a jegyzői kollégium tagjainak küldték meg, ez az oka annak, hogy az érintett tisztségek szerepelnek a meghívó megszólítottai között, míg "A" sem a T. T., sem pedig a jegyzői kollégiumnak nem tagja. A társulási üléseken kizárólag tanácskozási joggal részt venni jogosult személyek számára pedig névre szólóan nem szokott a munkaszervezet meghívót küldeni.

A fentiekből következően a megyei bíróság megállapította, hogy az alperesi cikk ezen tényállításának való volta az alperes részéről bizonyítást nyert. A felperesek által e körben meghivatkozott bizonyítékok nem voltak alkalmasak a felperesi álláspont kétséget kizáró alátámasztására.

A megyei bíróság a cikk azon részét, amely úgy fogalmaz, hogy „a vizitdíj elszámolás saját bevétel címszó alatt szerepel az anyagban, mondta "A" valóságos tény állításaként értékelte.

A sajtóközleményt egészében vizsgálva azt látta a megyei bíróság megállapíthatónak e körben, hogy a felperes által kifogásolt közlés a beszámoló készítőjének, "A" a társulási ülés azon kifogására adott válasza, mely szerint a beszámolóban sem a háziiorvosi ügyelet fenntartásával kapcsolatos elkülönített költségek, sem a februártól létező vizitdíj elszámolása nem szerepel.

A vitatott kitétel nyelvtani és szövegkörnyezettel egybevetett logikai értelmezése alapján "A" nyilatkozata nem tartalmaz mást, minthogy a vizitdíj elszámolás ha saját bevétel címszó alatt szerepel az anyagban, nem kelti azt a látszatot a valóságtól eltérően, hogy a vizitdíj nevesítetten benne lett volna a beszámolóban.

A felperesek által vitatott, a cikknek „az ülésen szó lett volna a **helység 1-i** egykori általános iskola épületének hasznosításáról is" kitétele is valós tényállást tartalmaz.

A felperesek által a keresetlevél mellékleteként becsatolt 2007. december 4-i keltezésű, a társulási ülés 2007. december 11-i ülésének napirendje első

pontja akként került megfogalmazásra, hogy „tájékoztató erdei iskola megvalósításának előkészületeit illetően”.

Az előterjesztés a 2. oldalának 2. bekezdésében rögzíti, hogy „**helység 1-en** az önkormányzat a volt általános iskola épületében erdei iskola kialakítását tervezi a **helység 2** és **helység 3** gyermekek, valamint más térségek gyermekei számára”. Ugyanezen előterjesztés utolsó előtti bekezdése javaslatot fogalmaz meg **helység 1** polgármesterének, hogy mérje fel mivel rendelkezik az épület, és mi az, amit szükség lenne „hozzátenni” annak érdekében, hogy az előminősítési eljárásban elindulhasson.

A fenti előterjesztésből az vált nyilvánvalóvá, hogy az erdei iskola kialakításának kérdése és a **helység 1-i** egykori általános iskola épületének erre a célra való igénybevétele tartalmilag az egykori általános iskola épületének hasznosítását jelenti. Az alperesi cikk ezen tényállásának a valós voltát is ily módon bizonyítottanak látta a megyei bíróság.

Az ítélet ellen a felperesek fellebbeztek, annak megváltoztatása, keresetüknek való helyt adás iránt.

Megismételve az elsőfokú eljárásban tett nyilatkozataikat előadták, hogy a cikk első kifogásolt állításával kapcsolatban („...most egy nappal az esemény előtt kapott meghívót”) **"A"** azt a látszatot kelti, hogy a társulás hibájából nem tudott részt venni az ülésen, vagyis azért, mert a társulás nem küldte meg neki időben a meghívót, ez az állítás pedig valótlan és sérti a társulás és annak szakmai előkészítő és végrehajtó hivatala munkaszervezet jó hírnevét, rontja szakmai megítélésüket.

Ezzel szemben bizonyított tény, hogy a munkaszervezet vezetője a meghívót 2007. december 4. napján elküldte, azaz a meghívót a **"B"** Kft. titkársága időben megkapta, a kft. saját belső munkaszervezésének hibái - azaz, hogy a titkárság **"A"**nak nem jutatta el a meghívót - nem eshet a küldő fél terhére.

A cikk második kifogásolt tényállítása: „ a vizitdíj elszámolás saját bevétel címszó alatt szerepel az anyagban” azt a látszatot kelti, hogy a vizitdíjat az anyag egyértelműen kimutatja. A T.T. tagjainak, akik polgármesterek, nem kell olyan végzettséggel, vagy képzettséggel rendelkezni, aminek alapján kétséget kizáróan meg tudnák azt állapítani, hogy a beszámolóban a saját bevételek megnevezés mint takar.

A felperesi képviselő kérdésére a tárgyaláson **"C"** tanú is azt vallotta, hogy ő maga sem tudta, miszerint a saját bevétel sor a vizitdíjat jelenti. Az idézett közlés így azt a látszatot kelti, hogy a vizitdíjat nevesítetten, de legalábbis

egyértelműen mindenki számára nyilvánvalóan kimutatva feltüntették a beszámolóban. Ez pedig a való tényeket hamis színben tünteti fel.

A cikk harmadik kifogásolt tényállítása („az ülésen szó lett volna a **helység 1-i** egykori általános iskola épületének hasznosításáról”) szakmai szempontból azt jelenti, hogy valaki tett egy előterjesztést a T. T. elé a **helység 1-i** polgármester tudta nélkül, amely előterjesztés arra vonatkozott, hogy milyen módon tudná a társulás a **helység 1-i** épületet hasznosítani. Tehát a társulás megkísérelte elvonni a **helység 1-i** Képviselőtestület hatáskörét a saját épülete hasznosítása tekintetében, hiszen a T. T. ülésén tárgyalni akart erről a **helység 1-i** kompetens személyek előzetes megkérdezése nélkül. Ez pedig valótlan tényállítás és a valóság hamis színben való feltüntetése, ugyanis senki nem tett előterjesztést a **helység 1-i** épület hasznosítására vonatkozólag. Ezzel szemben a valóság az, hogy a munkaszervezet vezetője tett egy előterjesztést a T. T. elé erdei iskola megvalósításának előkészületeiről való tájékoztatás céljából.

Összességében kifogásolta, hogy a vitatott állítások valóságát az alperesi sajtószervnek kellett volna bizonyítani, ezzel szemben bizonyítást jórészt a felperesek tettek a tárgyaláson.

A fellebbezési ellenkérelem az ítélet helybenhagyására irányult.

Szintén megismételve az elsőfokú eljárásban tett nyilatkozatait előadta, hogy a vitatott cikk nem a felpereseket - különösképpen nem a II.r. felperes képviselőjét - bírálta, hanem éppen a "D" Kft. működésében előforduló anomáliákra kívánt rámutatni. Épp ezért kérdezte meg az írás szerzője a "D" Kft. képviselőjét, "A" - t, hogy miért nem jelent meg az ülésen. Erre azt a választ kapta, hogy egy nappal az ülés előtt kapta meg a meghívót. Jelen esetben e tényközlést az újságírónak nem volt kötelessége vizsgálni, különösen akkor nem, akkor nem, amikor semmiféle kitétel nem szerepel az írásban arra vonatkozóan, hogy miért egy nappal az ülés előtt került az illetékes kezébe az a meghívó, amely egyébként nem is a nevére szólt.

A másik tényállítással kapcsolatban a cikk írója éppen azt kifogásolta, hogy a saját bevétel, illetve a vizitdíj azonossága az előterjesztésből kellően nem tűnt ki. Álláspontja szerint egyébként köztudomású ténynek minősül, miszerint a háziorvosok saját bevétele éppen a vizitdíj, ami tény az összes létező médium hónapokon keresztül „vert” az állampolgárok fejébe.

A **helység 1-i** egykori általános iskola épülete hasznosítása tárgyában nem vitásan a társulás tagjai eszmét cseréltek, azonban e ténynek rögzítése nem

feltételezi, illetve nem teszi kötelezővé, hogy azt önálló napirendi pontként tárgyalják. Azt pedig, hogy a **helység 1-i** iskolaépület hasznosításáról szó volt az ülésen, tényként lehet kezelni, aminek semmi köze ahhoz, hogy milyen formában került a testület elé.

Összefoglalva kiemelte, hogy álláspontja szerint a munkaszervezet vezetőjének szakmai hírnevével az írás egyáltalán nem foglalkozott, a szöveggörnyezetből megállapítható, hogy a tudósítás tartalma kifejezetten a "D" Kft. tevékenységére vonatkozott. Az e körben lefolytatott bizonyítás pedig nem szolgáltathat alapot a munkaszervezet vezetőjének elégtétel adására különösen akkor, ha ő a perben felperesként nem szerepel.

Az ítéltábla a másodfokú eljárásban - a Pp. 48.§-a és 50.§. (1) bekezdésével összhangban - a Pp.249.§. (2) bekezdése értelmében részbizonyítás keretében vizsgálta a felperesek perképességét és a felperesek által becsatolt (Pf.5.), a társulást létrehozó hatályos Többszélű Társulási Megállapodás, a Munkaszervezet Alapító Okirata, a Munkaszervezet összetételéről rendelkező 53/2006. (XII.12.) Társulási Tanácsi határozat, a Társulás törzskönyvi nyilvántartási kivonata, a Munkaszervezet törzskönyvi nyilvántartási kivonata alapján megállapította, hogy a felperesek perképességgel rendelkeznek.

Ezekkel az adatokkal az ítéltábla a megyei bíróság által megállapított tényállást kiegészítette.

A fellebbezések az alábbiak szerint nem alaposak.

Az ítéltábla álláspontja szerint a megyei bíróság a perben a szükséges és egyben elégséges - a felajánlott - körben a bizonyítási eljárást lefolytatta, az ott beszerzett bizonyítékokat helyesen, okszerűen, összességükben a Pp.206. §-a szerint értékelve helyes tényállást állapított meg, az abból levont jogi következtetésével és döntésének indokolásával is az ítéltábla teljes körűen egyetért.

A fellebbezési érveléssel kapcsolatban kiemeli az ítéltábla, hogy bár igaz, hogy a közölt tényállítások valóságát a sajtószerv köteles bizonyítani, illetőleg olyan sajtóközlemény valóságát is általában a sajtószerv köteles bizonyítani, amely híven közli más személy tényállítását, nyilatkozatát (PK.14.sz.) de a sajtóperben a felperes sincs elzárva a bizonyítás lehetőségétől, amit jelen perben a felperesek eszközöltek is. A kifogásolt első, illetőleg harmadik állítással kapcsolatosan épp a felperesi oldal által csatolt bizonyítékok támasztották alá a kereset alaptalanságát (a 2007. december 4-i és december 10-i e-mail-ek, a 2007. december 4-i keltezésű tájékoztató).

Az első kifogásolt tényállításban "A" nem azt állította, hogy nem küldték el korábban a meghívót, csupán azt, hogy a meghívót az esemény előtt egy nappal kapta meg, jutott el hozzá. Ezt alátámasztják az e-mail-ek: a december 4-i e-mail-t a titkárság címére küldték, a december 10-i az, amelyen "A" neve is feltüntetésre került. Mindkét meghívót a "B" e-mail címére küldték el, nem pedig "A" e-mail címére.

Helyesen értékelte a megyei bíróság a cikk azon tételét is, amely úgy fogalmaz, hogy „a vizitdíj elszámolás saját bevétel címszó alatt szerepel az anyagban, mondta "A" hiszen ez egy válasz volt csupán "A" részéről, mert a társulási ülés kifogásolta - egyebek mellett - hogy a beszámolójában a februártól létező vizitdíj elszámolása nem szerepel. "A" erre válaszolt - és ezt az újság híven közölte - „a vizitdíj elszámolás saját bevétel címszó alatt szerepel az anyagban”, azaz a saját bevétel címszó tartalmazza a vizitdíjat.

Teljességgel osztja az ítéletábra a harmadik vitatott tétellel kapcsolatos első bírói döntést és indokolást is: a 2007. december 4-i keltezésű tájékoztató az erdei iskola megvalósulásának előkészületei tárgyában, az erdei iskola kialakításának kérdését összekapcsolja a **helység 1-i** egykori általános iskola épületének erre a célra való igénybevételével, azaz hasznosításával.

A fentiek alapján tehát az ítéletábra - figyelemmel annak helyes indokaira - a megyei bíróság ítéletét a Pp.254.§. (3) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező felperesek a Pp.78.§. (1) bekezdése alapján kötelesek az alperes részére a jogi képvisleti díjból álló másodfokú perköltsége megfizetésére, míg a feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket - a felperesek személyes illetékmentessége folytán - a Pp. 78. §. (1) bekezdése, valamint a 6/1986.(VI.26.) IM. számú rendelet 14.§-a alapján az állam viseli.

Győr, 2008.évi május hó 8. napján

Dr.Ábrahám Éva s.k.
a tanács elnöke

Dr.Lezsák József sk.
előadó bíró

Dr.Vass Mária
bíró

If.: május 29.